

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 19.

Lýsingaprisur fyri postgreið: 30 oyri, á forsiðuni,
20 oyri, á 3. og 4. síðu. Við størri lýsingum fæst
avaliður í prisinum.

Leygardagin 9. mai 1936.

Kostar kr. 150 fjórðingsárið + Portó. Blaðið
verður bilagt á posthúsum, brævsvarnarsøðum
og skrivstovuni. Telf. 143.

10. árg.

Sambandet og Vejen:

**Motto: „Gift dig, og gift dig
ikke, du fortryder begge Dele“
— men lad os udsætte Afgørel-
sen og se Tiden an.**

Det gamle Ordsprog: »Mens Græsset gror, dør Horsemor,« er ved visse Lejligheder en yndet Sprogblomst hos Redaktøren for »Sambandsbladet«. Hvilken Erkendelse af Dødvandet man har plasket i under Sambandets Ansvar! Hvilken Indignation imod Tingenes Tilstand og Daarlighed, som har »blomstret« under Sambandets Regimente! Hvilken hellig Ild for at slaa en Breche i Forkalkningen og Indkapslingen af Initiativet, som Sambandet i guddommelig Tolerance som ansvarhavende har været passiv Tilskuer til!

Hver Gang den med det psykologiske Kompleks indenfor Sambandsorganet ukendte Person for første Gang stilles over for dette handlingseksplosive Lassokast imod Samfundets Afmægtighed og Passivitet under det nuværende System, maa han uvilkkaarlig ane Annmarchen af en tugtende Syklon indenfor Sambandspartiet, en Renselsesstorm, der vil rykke alt det hendeende og visnende indenfor Partiet op med Roden.

Men, ak, hvilken Skuffelse! Man har knapt faaet Tid til at glædes og fornemme Handlingens vederkvægende Sus, førend de i . . . Hemningskomplekser stikker Hestehoven frem:

I al sin dømmelige Uhygge rejser Partiets Skygge fra Fortidens Dage sig, hævende sin Pegefinger imod den »falske Profet« og raaber manende: »Gift dig, gift dig ikke, du fortryder begge Dele« — træf ingen Afgørelse, udsæt, lad os vente og haabe og se Tiden an!

Og den store Revser og Vægter bliver lille, blotter Hovedet i dybeste Respekt, lover Anger og Bod og tager den gamle Lur frem, blæser en Hyldest til Passiviteten og priser Partiets Parole om at vente og haabe og ellers se Tiden an og udsætte Spørgsmaalet o. s. v.

En saadan Hyldest, en af de mest ubeskedne, findes i »Dimmalættingens« Spidsartikel »Vejen« fornylig.

Hr. Mitens har begaaet en Artikel i »Tingakrossur«, i hvil-

ken Artikel »Dimmalættingens« Redaktør mener at finde Medhold vedrørende Sambandspartiets Passivitet i Lagtingets ekstraordinære Samling i Marts Maaned d. A.

— Sambandsorganet formelig himler op i Glæde over, at ogsaa Hr. Mitens bekræfter Sambandspolitikens Ufejlbarehed — Makkerskabet er ikke at misunde!

Vi fik ret! jubler det. Og det gaar saa langt i sin Glæde over at have faaet Hr. Mitens i Baad med sig, at det endda ikke under sig med at paaberaabe sig det mislykkede Foraarsfiskeri som det endelige Bevis for Rigtigheden af Sambandets Passivitet, dets fuldstændige negative Indstilling over for Spørgsmaalet om at sætte Lagtinget i Stand til at træde hjælpende til for at undgaa et generelt Sammenbrud af Erhvervslivet — Fiskeriet.

Under Behandlingen af Financierings- og Stabliseringsspørgsmaalet var Sambandspartiet kendelig nervøst. Fiskere og Redere var ifølge telegrafiske og skriftlige Udtalelser, for endog at lægge en Afgift af 50 Ore pr. Balle Klipfisk for at kunne erholde Kapital, et større Laan, som man mente var aldeles paakrævet for at kunne fortsætte Fiskerierhvervet, d. v. s. for at det færøske Folk overhovedet kunde eksistere ved eget Arbejde.

Men trods det haarde Pres var Passiviteten og den negative Indstilling i den Grad ved Overtaget inden for Partiet, at det ikke alene stemte imod det af Socialdemokraterne og nogle Selvstyremænd fremsatte Indtægtsforslag, men det undlod ogsaa selv at fremkomme med noget posetivt Forslag. Sagen skulde udsættes.

Og nu, da Fiskekutterne kommer hjem med et fuldstændigt mislykket Fiskeri, og det i det hele taget er et stort Spørgsmaal, om Rederne kan faa deres Skibe ud paa Fiskeri igen, grundet manglende Financieringsmidler, nøjes Sambandspartiet ikke med Rollen til med Sorgens og Skammens Rødme

paa sin Kind over at have sveget og prisgivet Erhvervet til sin egen Skæbne. Nej, nej, i Stedet for at begræde sin usle, negative Rolle i sidste Lagtingsamling, da hele Erhvervslivet manede til Handling, træder Partiets Organ brovtende frem med en Spidsartikel »Vejen«, hvor det med en grænselos Ublufærdighed drister sig endda til at anvise Sambandspartiets Holdning til Financieringsspørgsmaalet som det prisværdige og eneste rigtige, der var at gøre.

O, hellig Enfoldighed! eller, og maaske rigtigere, hvilket Maal af kynisk Ublufærdighed!

Har vort Erhverv nogensinde trængt mere til Kapital, end just nu, da maaske de færreste er i Stand til at fortsætte Fiskeriet, og da Fiskernes Familier maa sulte hjemme, grundet paa, at Rederne ikke er ikke er i Stand til at forstække dem med Fødemidler under Forsørgens Fraværelse paa Fiskeri?

Er der politisk set gjort nogen større Dødssynd end den, der af Sambandspartiet, Vinnuflokken og — som man nu erfarer — nogle af Selvstyrepartiets Medlemmer blev gjort i sidste Lagtingsamling, da de ikke alene selv var passive, men endda undlod at yde Socialdemokraternes Indtægtsforslag paa 230 000 Kr. den nødvendige Støtte, hvilket Forslag vilde muliggøre Rejsningen af den i saa høj Grad paakrævede Financieringskapital til Erhvervslivet? Nei, vi tror det ikke!

Og dog brovter „Dimmalætting“ sig af Sambandsvejen, som var, at man skulde afholde sig fra at gøre noget.

Frá Abessiniu

Bodini um, at hin abessinski keisarin, Ras Taffari, var flýddur, fóru snuddagin um allan heiminn, og flest öll halda, at tað ber móti endanum á krígunum.

Fáur hevði ventað annað, enn at keisarin, nú hann var heim aftur komin til hövuðsstaðin, vildi royna at stímbra herliðini at verja býin; men herliðini vóru so illa farin og leiðslan so mótleys, at hann ongur vónir kundi gera sær um at fáa eina bert toluliga holla verju í lag, og særður sum hann var, sá hann sær eingi onnur róð enn at rýma av landinum. Hann fór við húski sínnum eftir jarnbreytini um landamarkið til fransk

OVERRETSSAGFØRER

POUL EFFERSØE'S EFTF.

SAGFØRER, CAND. JUR.

LANDSRETSSAGFØRER

HELGE G. SIMONS & B. HUSTED-ANDERSEN

Vi tillader os herved at meddele, at underskrevne Sagfører Helge G. Simons fra den 15. Maj d. A. paa Grund af Bortrejse udtreder af vort Firma, der videreføres som hidtil med underskrevne Landsretssagfører B. Husted-Andersen som Eneindehaver.

Helge G. Simons.

B. Husted-Andersen.

Løgtingið

eigur at koma saman at viðgera kreppu-spurningin, ið nú er álvarsamari enn á nøkrum sinni áður.

Hvør einasti Føroyingur talar í dag um hin ræðuliga standin við okkara fiskiskapi. Løgtingið og staturin mega taka sær um reiggj, er almenn hugsan. Ti eingin annar orkar.

Okkum tykist hetta vera neyðsýnt. Statur og Løgting kunnu ikki umbera seg at hjálpa.

Somaliland og umborð á hitt enska herskipið »Enterprise«, sum fórð hann til Palestina. Hann ættar sær at vera eina tíð í Jerusalem men hevur keypt sær hús í London, so hagar man hann óivað ætla sær at fara seinni.

Sjálvur ættar keisarin at fara á fólkasambandsfund í Geneve nú mánadagin fyri har at royna enn eina ferð at verja landið móti Italianumnum.

Ras Taffari, sum var ein sterkur práður maður, áðrenn kríggið byrjaði, er nú vorðin gamalur til útsjónar, hitt krunksvarta háir hansara er í hesar fáu mánaðirnar vorið snjóhvítt. Ein kann ikki lata vera at kenna virðing fyri honum og meta hann saman við mótsøðumannin Mussolini. Ras Taffari kemur særður aftur úr krígunum, sum hann persónliga hevur leitt, og hevur kortini andiligar og likamligar kreftir til beinanvegin at taka sær uppá at mótta í fólkasambandinum fyri at tala fyri Abessiniu — meðan Mussolini, ið er atvoldin til kríggið, hevur sitið heima fjálgur og tryggur og sent herfólk í tásundtali út at drepa og verða dripið. Stór orð og reyp hevur hann nýtt. — Jú, munur er á monnum.

Tá keisarin var farin av landinum, tók hin abessinski herurin ella partar av honum til at ræna

í Addis Abeba. Keisaraborgin varð rænd og eldur settur á hana. Síðani rændu teir aðrastaðni kring um býin og settu eld á. Ein stóru partur av býnum liggur í øsku. Ránsmennin funnu spiritus og fóru, druknir sum teir vóru, herjandi gjøgnum býin. Teir skutu, hvat sum fyri var, og síðani gjørdu teir seg inn á teir ymsu útlendsku umbodsmenninar.

Hin amerikanska legasjónin vardi seg mannliga men var ikki nóg væl útgjórd til at kunna halda ránsmenninaruttanfyri og bað Onglendingar um hjálp. Hin enska legasjónin sendi nakrar pansarbilir til hjálpar, og tað eydnaðist teim at reka ránsmenninar burtur.

Eisini á ta fronsku og grisku legasjónirna hava teir herjað; men tær hava vart seg toluliga væl, meðan Turkarnir ikki kundu verja seg men máttu flýggja yvir til Onglendingarnar. Hjá hini ensku legasjónini hava nú o. u. 2000 útlendingar fingið innivist. Millum 25 og 30 av Europearunum í Addis Abeba eru dripnir og o. u. 300 særdir.

Franskir soldátar úr Somali-landi og enskir marinsoldátar eru nú komnir til Addis Abeba fyri at verja landsmenn sínar har.

Tisdagin komu tey fyrstu italisku herliðini inn í Addis